

OBRZĘDY SAKRAMENTU BIERZMOWANIA

LITURGIA SŁOWA

I czytanie (Dz 2,1-6.14.22b-23.32-33)

Zesłanie Ducha Świętego

Lektor: Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali.

Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Wtedy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił do nich donośnym głosem: „Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie uważnie moich słów. Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli, postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście.

Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świad-

kami. Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie”.

Psalm responsoryjny * Ps 117,1-2

Wszyscy: ref. *Idźcie i głoscie światu Ewangelię*

Kantor: Chwalcie Pana, wszystkie narody,
wysławiajcie Go, wszystkie ludy,
bo potężna nad nami Jego łaska,
a wierność Pana trwa na wieki.
Śpiew przed Ewangelią * J 14,26

Duch Święty wszystkiego was nauczy;
przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.
Ewangelia * J 14,23-26
Duch Święty wszystkiego was nauczy

Prezbiter: **Ewangelia** (*poniższa, albo inna*)

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy w nim przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”.

Po ewangelii biskup (i kapłani, którzy mu pomagają) siadają na przygotowanych krzesłach. Zależnie od miejscowego zwyczaju kandydatów do bierzmowania przedstawia proboszcz albo inny kapłan, albo diakon, albo katecheta, w ten sposób: jeżeli to możliwe, każdego kandydata wzywa się imiennie i pojedynczo wchodzi oni do prezbiterium; jeżeli są to dzieci, prowadzi je jeden ze świadków bierzmowania albo jedno z rodziców. Kandydaci stają przed celebransem. Jeżeli jest bardzo wielu kandydatów do bierzmowania, nie wzywa się ich imiennie, lecz ustawia w odpowiednim miejscu przed biskupem.

Ksiądz: Czcigodny Ojcie, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży.

Biskup: Czy młodzież ta wie, jak wielki dar otrzymuje w tym sakramencie i czy przygotowała się należycie do jego przyjęcia?

Ksiądz: Jestem przekonany, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli bowiem przez szereg dni w słuchaniu słowa Bożego i wspólnej modlitwie oraz przystąpili do sakramentu pokuty.

Biskup: Droga Młodzieży, powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?

Kandydaci: Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad.

Wszyscy: Amen.

HOMILIA

Biskup wygłasza homilię wyjaśniającą znaczenia sakramentu. Kończy ją w tych lub podobnych słowach:

Biskup: A teraz, zanim otrzymacie Ducha Świętego, wspomnijcie na wiarę, którą wyznaliście na chrzcie świętym albo którą wasi rodzice i chrzestni wyznali razem z Kościołem w dniu waszego chrztu.

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZCILENYCH

Biskup zadaje pytania kandydatom do bierzmowania, mówiąc:

Biskup: Pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i zwodniczych obietnic?

Kandydaci: Wyrzekam się.

Biskup: Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego masz dzisiaj otrzymać w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w dzień Pięćdziesiąticy?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Kandydaci: Wierzę.

Do tego wyznania dołącza się biskup, głosząc wiarę Kościoła:

Biskup: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Zgromadzenie wiernych wyraża swoją zgodę odpowiadając:

Wszyscy: Amen.

Jeżeli przemawiają za tym okoliczności, można tę formułę zastąpić inną, albo zaśpiewać odpowiednią pieśń, w której wspólnota jednogłośnie wyraziłaby swoją wiarę.

LITURGIA SAKRAMENTU BIERZMOWANIA

WŁOŻENIE RĄK

Biskup (wraz z kapłanami, którzy mu pomagają) stoi zwrócony do ludu i złożwszy ręce mówi:

Biskup: Najmilsi, prosimy Boga Ojca wszechmogącego, aby łaskawie zesłał Ducha Świętego na te przybrane dzieci swoje, odrodzone już na chrzcie do życia wiecznego. Niech Duch Święty umocni je swoimi darami i przez swoje namaszczenie upodobni do Chrystusa, Syna Bożego.

Wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu. Biskup (i kapłani, którzy mu pomagają) wyciągają ręce nad kandydatami. Sam zaś biskup mówi:

Biskup: Boże wszechmogący,
Ojcie naszego Pana, Jezusa Chrystusa,
który odrodziłeś te sługi swoje
przez wodę i Ducha Świętego
i uwolniłeś ich od grzechu,
ześlij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela,
daj im ducha mądrości i rozumu,
ducha rady i męstwa,
ducha umiejętności i pobożności,
napełnij ich duchem bojaźni Twojej.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wierni: Amen

NAMASZCZENIE KRZYŻMEM

Diakon podaje biskupowi święte krzyżmo. Kandydaci do bierzmowania pojedynczo podchodzą do biskupa albo jeśli przemawiają za tym okoliczności, biskup podchodzi do każdego kandydata. Świadek bierzmowania kładzie prawą rękę na ramieniu kandydata i podaje jego imię biskupowi albo kandydat sam podaje swoje imię. Biskup zwilża wielki palec prawej ręki krzyżmem i kreśli nim znak krzyża na czole kandydata mówiąc:

Biskup: N, PRZYJMIJ ZNAMIE DARU DUCHA ŚWIĘTEGO.

Bierzmowany: Amen.

Biskup: Pokój z tobą.

Bierzmowany: I z duchem twoim.

W czasie namaszczenia można śpiewać odpowiednią pieśń. Po namaszczeniu biskup (i kapłani) myją ręce.

MODLITWA POWSZECHNA

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

BŁOGOSŁAWIENSTWO KOŃCOWE

Biskup: Bóg Ojciec wszechmogący, który was odrodził z wody i Ducha Świętego i uczynił swoimi przybranymi dziećmi, + niech was błogosławi i sprawi, abyście zawsze byli godni Jego ojcowskiej miłości.

Wszyscy: Amen.

Biskup: Jezus Chrystus, jedyny Syn Ojca Przedwiecznego, który obiecał, że Duch prawdy zostanie w Kościele, niech was błogosławi i umocni w wyznawaniu prawdziwej wiary.

Wszyscy: Amen.

Biskup: Duch Święty, który rozpałił ogień miłości w sercach uczniów, niech was błogosławi, zjednoczy i doprowadzi do radości Królestwa Bożego.

Wszyscy: Amen.

Biskup: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.